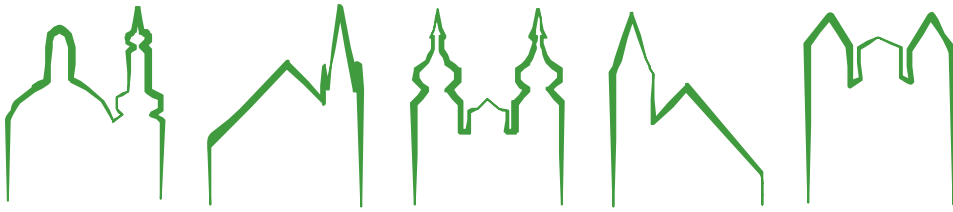

Život farností Znojma

červen
2017

6

Ročník XXVII | Cena 7 Kč

Biřmování v kostele sv. Kříže

V sobotu 27. 5. se v kostele sv. Kříže dovršila více než roční příprava na svaté biřmování. V naplněném kostele čekalo na otce biskupa Vojtěcha sedmdesát sedm biřmovanců – tedy číslo přímo biblické (kolikrát má člověk odpustit bližnímu, který se proti němu prohřešil?). Otec biskup se v kázání na biřmovance obrátil se slovy, že připravený biřmovanec musí obstát i ve vědomostních zkouškách a že by nyní mohl klást jednotlivcům dotazy teologického rázu, jako například „Co je trinitární perichoreze?“ (vzájemné prostupování osob Boží Trojice) nebo „Kde je comma janneum?“ (1Jan 5,7). Protože by však zkoušení jednotlivých biřmovanců obřad neúměrně protáhlo, vyzkoušel zástupně otce děkana Jindřicha Bartoše. Ten odpovídal natolik uspokojivě, že by v tu chvíli patrně mohl přistoupit k biřmování také. Po následném kázání tedy přijali biřmovanci plnost darů Ducha svatého a jen oni sami mohou svědčit o tomto svém novém setkání s Boží milostí. Znojemské farnosti jim v modlitbě přejí, aby tento vztah k Bohu a k Církvi co nejvíce přetékal. (*Daniel Blažke*)

A jak biřmování prožívali samotní biřmovanci? Několik jsme jich oslovili a zde jsou jejich bezprostřední dojmy.

Celý slavnostní den jsme začali krátkým setkáním s novokřtěnci na faře na snídani, abychom se posilili před dlouhým obřadem. Pan biskup měl trefné i vtipné kázání, svým humorem dokázal odlehčit atmosféru. Když řekl, že bude každého ze 77 biřmovanců zkoušet, jak je připraven, bylo nám úzko. Nakonec vše obrátil v zábavné zpovídání otce Jindřicha.

Bylo to dlouhé, slavnostní a bylo to fajn. Za přípravu patří velké DÍKY otci Martinovi. (*Jarmila Brabencová*)

Z OBSAHU:

150. výročí úmrtí zakladatelky sester Spasitelek __ 4
Rozhovor s mniškou Sr. Terezíí Brichtovou _____ 7

Biskup Vojtěch Cikrle uděluje svátost biřmování | foto Radomír Muzikář / Člověk a víra

Celý obřad i příprava na biřmování byly skvělé. Otec biskup nám nezapomněl připomenout, co se vlastně stane a co s tím, a to velmi inteligentně a vtipně. Mnoho díky všem, kteří se na přípravě biřmování jakkoliv podíleli! (*Marek Milička*)

Co vše mi přinesl tento světlem naplněný den? Pozvání člověka k podílu na Boží věčné činnosti, kráse a na vztazích tří osob jednoho Boha. Nekonečný vděk za toto pozvání, kde mi bylo dovoleno procítit až do hloubky působení Ducha svatého, kdy mé srdce plesalo radostí, když tato chvíle nastala. Ten toužebný pocit klidu, štěstí, růstu, přiblížení se k Bohu, a prohloubení vztahu s Kristem. Biřmování pro mě bylo jako opláchnout se vodou, nadechnout se, vyjít vpřed nějak lehčí, čistší, krásnější a do posledního kousku těla naplněná Boží láskou. (*Klaudie Klaudingerová*)

Biřmování. Jedna ze sedmi svátostí. Jedna z mála, kterou můžeme přijmout jen jednou za život. Znamená pro nás křesťanskou dospělost, seslání Ducha Svatého a také obohacení o nového přímluvcu v nebi u Boha. K tomu, abychom na tuto

svátost byli skutečně připraveni, jsme přes rok navštěvovali přípravu na faře u sv. Mikuláše, kterou nás provedli kněží jak ze Znojma, tak z jeho okolí. Potom konečně nastal den D a 27.5. jsme stanuli těsně před naším cílem. Z centra naší brněnské diecéze dorazil biskup Vojtěch Cikrle, aby se zhostil úkolu provést nás obřadem křesťanské dospělosti. Po kázání to konečně nastalo. Všech 77 biřmovanců společně s kmotry utvořilo dvě řady a biskup nás postupně za doprovodu hudby obcházel a biřmoval. Myslím, že jsme z toho byli všichni vyžděšení úplně stejně. Čím víc se blížil ten okamžik biřmování, tím víc jsem si připadala na takové zásadní rozhodnutí méně připravena. Až nakonec biskup stnul přede mnou a frnk, už byl zase pryč.

Zbýl mi z něho jen pocit posvěceného, vonavého čela a jeho úsměv, když mi pokládal ruku na rameno. Po společné debatě s ostatními biřmovanci jsem zjistila, že z toho máme všichni podobný pocit. Čekali jsme kdovíjakou zásadní změnu, pocit, že jsme lepšími křesťany, ale ono nic. Zřejmě se budeme muset víc snažit být lepší v našich skutcích, samo nás neosvítí. (*Tereza Vlková*)

300 slov

P. Quirína Bárníka OPraem.

Bylo to před mnoha lety. Končila 30 letá válka, doba byla těžká, lidé jakoby zdivilo. Pán Ježíš si vybral řeholní sestru Marii Markétu Alaquoque, aby jí světil velké posláni. V jednom ze svých vidění Ježíš vyňal z její hrudě srdce a vložil do svého hořícího srdce, ona pocítila v sobě nesmírné blaho a nadšení. Potom jí to její srdce vrátil a řekl: „Já jsem tvé srdce rozžal, běž a zapaluj.“ Ona se snažila tu lásku Ježíšova Srdce rozšířit kolem sebe a ještě dál. Od té doby se to Srdce uctívá zvláště v měsíci, který začínáme.

A to si chceme nejenom připomenout, ale skutečně nechejme zažehnout a rozpálit to naše srdce a dál rozdávajme tu Boží lásku. Zasvěťme a otevřeme ho, ať nás Pán naplní svou milostí.

Když zamilovaní vrývají do kmene stromu srdce, vyjadřují tím hlubokou touhu po sobě navzájem, lásku a oddanost. Když v době pohanských náboženských obřadů bylo z člověka vyrváno srdce - ne mozek - znamenalo to, že srdce skrývá podstatu lidské bytosti. Častokrát při pohledu na obraz nebo sochu Pána Ježíše s jeho Srdcem cítíme, že Ježíš zve každého k sobě, každého chce zahrnout svojí láskou.

Matka Tereza říkávala: „Nejhorší nemoc naší doby není malomocenství ani tuberkulóza, nýbrž pocit, že si mne nikdo nepřeje, nikdo se o mne nestará, ode všech jsem opuštěn...“ Kolik je lidí opuštěných, osamocených, nepovšimnutých - možná i v naší blízkosti.

Tedy tou láskou se chceme nadchnout, zapálit, abychom tak jak Ježíš, který všude, kde chodil, dobře činil, i my působili v tomto světě svojí láskou. Láskou vyjádřenou ne slovem, nebo pocitem a přáním, ale konkrétním skutkem v dané situaci.

Nebudme samolibí. Teolog Baur píše: „Ve vztahu k bližním nás naše samolibost činí přecitlivělými, nepřízpůsobivými, pyšnými, netrpělivými, zdůrazňujeme svoje já a svoje práva, jsme chladní, nevšímaví a nespravedliví v posuzování. Vyžíváme se v mluvení o svých skutcích, o svých vnitřních prožitcích a zkušenostech, o těžkostech a trápeních, i když to není potřebné. Máme sklon porovnávat se s jinými a věřit, že jsme lepší, vidíme u nich jenom chyby a popíráme jejich dobré kvality, připisujeme jim málo šlechetné touhy a záměry. Samolibost nás vede k tomu, že se cítíme uraženi, když nás ponižují anebo když si nás neváží tak, jak jsme to očekávali.“

Je třeba vědět, že celý náš vztah k Bohu, k lidem i k sobě samým, je třeba stavět na pokoře. Pokora je základním kamenem našeho duchovního života. Prosme Pána, který je tichého a pokorného srdce, ať nás osvobodí od pýchy života a ať nás naučí pokorné, obětavé a každodenní lásce.

Diecézní setkání mládeže 2017

Každý rok probíhá v sobotu před květnou nedělí v Brně společné setkání mládeže s otcem biskupem. Zákulisí celé akce pro náš časopis popsal jeden z jeho letošních organizátorů ze znojemské farnosti sv. Mikuláše.

Foto Vojtěch Hlávka

Chtěl bych vám přiblížit letošní Diecézní setkání mládeže (DSM) z trochu jiného pohledu, než o něm mluví ostatní, protože ne každý má šanci pracovat na utváření jeho programu. Určitě by stálo za zmínku, jak funguje celá příprava DSM. Je několik skupin, každá se stará o svůj díl příprav, nejvíce vidět jsou např. výzdoba, zvukaři, kameramani, schůla a režie, které jsem byl součástí já. Na celém díle DSM má samozřejmě podíl mnohem větší množství lidí a nebýt dobrodinců, tak by se akce ani uskutečnit nemohla.

Pro vaši představu, my jako dvanáctičlenná režie složená mladými z různých koutů naší diecéze, jsme s přípravou setkání museli začít už na podzim, kdy jsme měli první z našich šesti víkendových setkání. Po celou dobu jsme vymýšleli a zkoušeli veškeré divadelní scénické útvary, které jste na setkání mohli vidět. Snažili jsme se ostatním mladým přiblížit poselství a motto papeže Františka, jenž pro tento rok bylo: „Veliké věci mi učinil ten, který je mocný“ (Lk 1,49).

Všechno nakonec vyvrcholí v pátek před DSM, který je dnem veškerých dokončovacích příprav v katedrále. Nejde se spát, dokud není vše připraveno, proto je třeba být připraven opravdu na všechno. Pokud se nedaří, tak generální zkouška probíhá klidně až do půlnoci. Další den se časně vstává, účastníci přijíždí, jdou do katedrály a moderátoři se ujímají své funkce. Na řadu přichází i naše secvičené divadelní útvary. Chtěl bych říct, že když předstoupíte před dva tisíce mladých lidí, kterým máte něco předat, je to jiné, než když sedíte v katedrále jako účastník, povídáte si se svými kamarády a ani moc nedáváte pozor. Když ztvárňujete přede všemi třeba Boha, Pannu Marii nebo mladého křesťana, který je sveden z té správné cesty, znamená to pro vás trochu víc, něco to ve vás zanechá. Nakonec, když se dostanete i mezi mladé na setkání ve chvíli volného času, tak vás potěší, když vám lidi řeknou, že se jim to fakt líbilo. Máte pocit, že jste toho půl roku příprav nestrávil zbytečně. Málokdy se najde někdo, komu se náš výkon nelíbí, ale i tyto lidé jsou potřeba, díky nim se může kvalita setkání rok od roku zlepšovat. A i kdybychom ovlivnili jen jednoho z těch dvou tisíc mladých, tak má ceň v tomto díle pokračovat.

Mikuláš Mašek

Po STOPÁCH KOSTELNÍCH TÓNŮ

ZÁBAVNÉ PUTOVÁNÍ PRO DĚTI
PO ZNOJEMSKÝCH KOSTELECH NA NOC KOSTELŮ
9. ČERVNA 2017 OD 18 DO 22 HOD.
KOSTELY SV. MIKULÁŠE, SV. KRŽE, SV. MICHALA A SV. VÁCLAVA V LOUCE

09.06.17
NOC KOSTELŮ

9. června 2017 se opět otevrou brány znojemských sakrálních objektů, kde bude možné si nejen prohlédnout jindy nepřístupná místa, ale také se zapojit do speciálního programu zaměřeného na téma kostelních tónů. Mimořádně bude letos přístupný také kostel sv. Jakuba v Konicích. Podrobný program na: www.nockostelu.cz

Sv. Kříž a Sv. Michal slaví 340. narozeniny

Kostely podobně jako lidé mají své narozeniny a svátky. Datum svátku (tzv. **patrocinium**) zjistíme obvykle snadno podle názvu kostela, i když zde mohou nastat jisté komplikace, nejen proto, že světců stejného jména může být hned několik, ale i proto že některé svátky se v průběhu času přesunovaly nebo i rušily. Tak např. sv. Jan Křtitel je v kalendáři připomínán hned dvakrát a to 24. června, na kdy připadá výročí jeho narození, a také 29. srpna, kdy se připomíná jeho smrt. To také vysvětluje, proč na Dolním (dnešním Masarykově) náměstí stávaly hned dva kostely zasvěcené tomuto světcovi. Ten starší nacházející se mezi morovým sloupem a dnešním obchodním domem Dyje nesl totiž zasvěcení Stětí sv. Jana Křtitele na rozdíl od kapucínské kostela zasvěceného narození tohoto světce.

Řadu změn přinesly reformy církevního kalendáře uskutečněné v 60. letech 20. století. Tak například svátek Nalezení sv. Kříže (patrocinium znojemského dominikánského kostela) slavený 3. května byl sloučen se svátkem Povýšení sv. Kříže (14. září), svátek Navštívení Panny Marie slavený 2. července byl přesunut na 31. května, svátek sv. Markéty Antiochijské byl pro nedostatek autentických historických zpráv o jejím životě z církevního kalendáře dokonce vypuštěn. Zvyk je ale železná košile a tak se patrocinia kostelů (tedy **poutě**) i dnes slaví obvykle podle starého kalendáře (např. v Hlubokých Mašůvkách na začátku července).

A jak je to s těmi narozeninami? **Zrozením kostela** je okamžik, kdy je kostel obvykle biskupem posvěcen. Tímto liturgickým úkonem je vyjmut z profánního (tzn. světského) prostoru a stává se věcí posvátnou. Památkou na toto svěcení jsou v některých kostelích kříže namalované na zdech kostela v místech, kde biskup prováděl mazání olejem. Při takovém svěcení bývaly pomazány i oltáře určené ke slavení mše svaté. Den, kdy si posvěcení kostela připomínáme, se lidově nazývá **posvěcení** nebo také hody a v minulosti býval zejména na venkově ve velkém slaven.

Císař Josef II. chtěl v celé své říši svátky omezit a sjednotit a tak nařídil slavení posvěcení v jeden čas a to v neděli po svátku sv. Havla (16. října). Poddaní toto nařízení prý rádi přijali jako příležitost k dalšímu slavení a kromě nového „císařského“ dál slavili i to své místní posvěcení. Podzimní posvěcení se někdy nazývá také svatohavelské nebo tereziánské a slaví se dnes tam, kde přesné datum posvěcení kostela není známé.

V celé církvi se slaví posvěcení chrámu, který je považován za matku všech křesťanských kostelů. Který to je? Je jím **Late-ránská bazilika** v Římě, což je katedrální kostel římského biskupa tedy papeže. K je-

Výřez z veduty města Znojma z roku 1688 zachycuje podobu kostelů sv. Michala (9) a sv. Kříže (11) v době jejich svěcení (1677). Věž mezi nimi (10) je dnes již zbořená věž Horní brány. Svatomichalská zvonice byla postavena až o několik let později.

jímu posvěcení došlo již v roce 324, kdy byla zasvěcena Kristu Spasiteli (později ještě přibylou zasvěcení sv. Janu Křtiteli a sv. Janu Evangelistovi). Svátek jejího posvěcení se slaví 9. listopadu. Každá diecése si také připomíná výročí posvěcení hlavního chrámu biskupství. Při neogotické přestavbě **katedrál sv. Petra a Pavla** v Brně došlo 21. května 1891 k posvěcení nového hlavního oltáře a tento den se každoročně slaví jako svátek posvěcení katedrál. Podobně si jednotlivé farnosti připomínají výročí posvěcení farního kostela.

A proč znojmské kostely sv. Kříže a sv. Michala slaví teprve 340. narozeniny, když jejich původ je mnohem starší? Je to proto, že po zásadní přestavbě býval kostel obvykle znovu posvěcen. Tak to bylo i s kostely sv. Kříže a sv. Michala, které byly po přebudování svěceny dokonce ve stejný rok. Tehdy ještě neexistovalo brněnské biskupství a tak svěcení provedl olomoucký pomocný biskup (tzv. sufragán) **Jan Josef hrabě Breuner** (*1641, +1710), pozdější pražský arcibiskup (1695-1710). Nejdříve **12. července 1677** posvětil přestavěný dominikánský kostel, který byl zasvěcen **Nalezení svatého Kříže**. V kostele bylo posvěceno 13 oltářů, do kterých byly uloženy relikvie svatých mučedníků Felixe, Klementa, Hadriána, Donáta, Demokrita a Fortunáta. V nově konsekrovaném kostele potom biskup Breuner biřmoval 600 věřících. Jako výročí posvěcení se dále slavila 4. neděle po oktávě Nejsvětější Trojice.

Těsně před vysvěcením kostela sv. Kříže byla dokončena jeho raně barokní přestavba, při níž získal v zásadě dnešní členění. Přestavba byla prováděna zejména za převora Antonína Missenia označovaného za druhého obnovitele znojmského dominikánského kláštera. Bylo použito go-

tické obvodové zdivo a mezi opěrné pilíře byly vestavěny boční kaple spojené průchody. V průčelí kostela přibylou dvě hranolové věže zakončené pultovou střechou. Kněžiště i loď byly valeně zaklenuty, zadní část kněžiště byla oddělena hlavním oltářem a rozdělena na dvě části: sakristii a nad ní kněžský chór. Tuto přestavbu pamatuje i dochovaný krov kostela, jehož stáří bylo nedávným dendrologickým průzkumem stanoveno na rok 1665.

Biskup Breuner zavítal v létě roku 1677 do Znojma ještě jednou, tentokrát aby vysvětil nově přestavěný **jezuitský kostel sv. Archanděla Michaela**. Impulsem k jeho přestavbě se stala událost z 16. ledna 1643, kdy se zřítla kostelní věž stojící v západním průčelí gotického chrámu. Při pádu věže byla zničena kostelní loď, která byla následně na původním půdorysu nově vystavěna v raně barokním slohu. Kostel tehdy získal v zásadě svoji dnešní podobu. V roce **1677** byl již kostel zcela hotov a **16. srpna** slavnostně biskupem Breunerem vysvěcen. V kostele byly také posvěceny tyto oltáře: hlavní oltář zasvěcený Archandělu Michaelovi, dále oltář sv. Kříže, sv. Ignáce, sv. Barbory, sv. Františka Borgiáše, sv. Františka Xaverského a sv. Olympia, který byl později (1680) prohlášen za patrona města.

Ondřej Lazárek

SOUTĚŽ O KNIŽNÍ CENU

Znáte datum posvěcení svého kostela nebo jiného kostela na Znojmsku. Napište nám ho na farni.zpravodaj@outlook.cz do 31.7.2017. Vylosujeme výherce, který získá zajímavou cenu.

Žena utrpenia a lásky – 150. výročie úmrtia ctihodnej božej služobnice Matky Alfonzy Márie Eppingerovej

„Jej smrť bola odleskom jej života.“

Kto je táto žena? Možno ste mnohí z vás o nej ešte nepočuli a predsa jej posolstvo je v Znojme prítomné. Ako? Je totiž zakladateľkou Kongregácie sestier Najsvätejšieho Spasiteľa, ktoré sú v Znojme na Palackého ulici.

Život Matky Alfonzy Márie

Alžbeta Eppingerová sa narodila vo Francúzsku v r. 1814 v dobrej katolíckej rodine ako prvá z jedenástich detí. Vyrastala v jednoduchých podmienkach roľníkov a v detstve bola častejšie chorá. Ako dieťa bola veľmi chápvavá a vnímavá na Božie pôsobenie. Citlivo vnímala utrpenie Ježiša a jeho smrť na kríži, ktorú podstúpil z veľkej lásky k nám – aby nás zachránil od hriechu a otvoril nám cestu k Otcovi /spasil svet/. Neustále túžila Boha viac spoznávať. Neskôr pochopila, že Ježiš zomrel aj za ňu a že ju nekonečne miluje takú, aká je, aj so svojimi slabosťami a hriechmi. S veľkou vierou a dôverou sa stále viac otvárala nekonečnej Božej láske a milosrdenstvu. V časoch svojej choroby spoznala zmysel telesného a duševného utrpenia, bola zjednotená s ukrižovaným Kristom.

Alžbeta bola svedkom zlej sociálnej a hospodárskej situácie, ktorá nastala po Veľkej francúzskej revolúcii, kedy sa začala industrializácia. Industrializácia spôsobila, že všetci práceschopní členovia rodín vrátane detí išli pracovať do fabriek a doma zostávali starí a chorí ľudia. Pretože sama zakúsila, čo je to choroba, dobre chápala trpiacich, ktorí boli doma opustení, v nevyhovujúcich hygienických podmienkach, ktorí väčšinou ani Boha nepoznali, ale túžili po väčšej ľudskej dôstojnosti a šťastí. Cítila volanie pomôcť týmto ľuďom zmierniť ich biedu a spoznať, ako ich Boh miluje.

Túžila po rehoľnom povolaní, kde chcela slúžiť Bohu „na väčšiu česť a slávu a pre spásu duší“. Oslovená Ježišovou láskou, ktorú prežívala hlboko v srdci, chcela všetkým povedať, že v Božích očiach nie je nikto nepatrný, že sme všetci jeho milovanými deťmi. Cítila sa priťahovaná k tomu, aby sa zasvätila Bohu a pomáhala ľuďom v telesnej a duchovnej núdzi.

Keď mala 16 rokov, rodičia jej to nedovolili, lebo by v nej stratili pomocníčku

pri opatrovaní súrodencov, v domácnosti a pri práci na poli. Alžbetu to neodradilo a pod vedením farára Dávida Reicharda, ktorý bol zároveň aj jej spovedníkom, začala navštevovať spolu so svojimi priateľkami chorých vo farnosti. Neskôr bola prijatá do 3. rádu sv. Františka.

Keď mala 31 rokov, znovu ochorela a počas tejto choroby začala mať mystické zjavenia. Svojmu spovedníkovi Dávidovi Reichardovi to povedala až po roku a on to potom oznámil biskupovi. K Alžbete začalo prichádzať množstvo návštevníkov z blízka i z ďaleka a prosili ju o radu a modlitbu. Stala sa známou nielen vo Francúzsku, ale aj v Nemecku a Švajčiarsku. Prišiel za ňu aj biskup, aby preskúmal udalosti okolo nej a podrobil ju skúške. Biskup spoznal Božiu milosť, ktorá v Alžbete pôsobila.

Napriek svojmu slabému zdraviu stále s väčšou túžbou pomýšľala na rehoľný život. Tento krát jej to nedovolil biskup, ktorý spolu s jej spovedníkom o. Davidom objavili, že je vedená Duchom Svätým k niečomu inému. Alžbeta v modlitbe spoznala Božiu vôľu. Pán jej povedal: „Dcéra moja, utrpenia, ktoré ti posielam, majú veľkú cenu, čoskoro pochopíš, že si musela ísť touto cestou utrpenia. V novej reholi, ktorú založíš, máš učiť iných, ako sa majú zachovať v týchto a podobných skúškach.“ A tak ako 35-ročná za pomoci svojho spovedníka Reicharda založila Kongregáciu sestier Najsvätejšieho Spasiteľa a prijala rehoľné meno Alfonza Mária. O Kongregácii hovorí: „Vo všetkých dielach lásky bude zámerom sestier toto: páčiť sa Bohu, napodobňovať Ježiša a Máriu a v chudobných a chorých slúžiť samému Spasiteľovi. Kiežby mysleli na slová svojho Majstra: ‚Čokoľvek ste urobili jednému z mojich najmenších bratov, mne ste urobili.‘ Duch Ježiša Krista naplní všetky sestry, takže so sv. Pavlom budú môcť povedať: ‚Už nežijem ja, ale žije vo mne Kristus.‘ Preto budú stále rozjímať o živote nášho Pána, zvlášť o jeho utrpení, budú premýšľať o hodnote duše a horlivo sa modliť za obrátenie hriešnikov.“

Kongregácia sestier Najsvätejšieho Spasiteľa sa z Francúzka rozšírila do viacerých európskych krajín a aj do Afriky, Južnej Ameriky a Ázie. Hlavným poslaním sestier je dať ľuďom zakúsiť nekonečnú a bezpodmienečnú Božiu lásku a milosrdenstvo.

Matka Alfonza Mária zomrela 31. júla 1867 v jej rodnom meste Niederbronne v povesti svätosti. Jej telesné pozostatky sú uložené v sarkofágu v generálnom dome kongregácie v Oberbronne. V Ríme prebieha v súčasnosti proces jej blahorečenia. V roku 2011 jej pápež Benedikt XVI. udelil titul ctihodná Božia služobnica.

Citáty Matky Alfonzy Márie

„Už od piatich rokov som rada pracovala, chcela som pomáhať svojej mame a s týmto úmyslom som chodila všade za ňou. Mama ma poslala od seba preč. Raz som od nej odišla, utiahla som sa do kúta izby, kľakla si a predstavovala Ježišovo utrpenie. Uvažovala som, aké hrubé klince to museli byť, keď mu spôsobili tak strašne veľké rany. Rozjímanie na mňa zapôsobilo tak silno, že som nahlas plakala. Tu mi skrsla myšlienka: ‚Ale prečo sa to stalo práve takto, prečo k tomu vôbec došlo.‘ Spomínaný deň ma mama zobrala so sebou na pole. Cestou sme prišli ku krížu. Opäť som uvažovala nad tým istým a opýtala som sa mamy: ‚Prečo teda ukrižovali nášho Spasiteľa?‘ Odvetila: ‚Dieťa moje, všetko zavinili naše hriechy.‘ Maminu odpoveď som si neskôr často pripomínala. Potom som sa jej spýtala, čo je vlastne hriech. Mama mi to vysvetlila na konkrétnych príkladoch primeraných môjmu veku: ‚hriech je, keď neposlúchame, škriepime s inými deťmi...‘ Hneď som dodala: ‚Keď je to hriech, nechcem to nikdy viacej urobiť.‘“

„Moja viera v Ježiša prítomného v Oltárnej sviatosti bola taká živá, že som sa pred ňou cítila, akoby som stretla samého Ježiša, rozprávala sa s ním celkom dôverne, detsky úprimne a bez strachu.“

„Počas tejto dlhej choroby sa so mnou nedialo nič mimoriadne. V nekonečných hodinách na lôžku som neprestajne odriekala prosbu, ktorú som od detstva Bohu opakovala, aby som si zachovala čisté srdce, aby som dospela k svätosti a aby som stále vo všetkom plnila Božiu vôľu.“

„Čím jednoduchšie hovoríme s Bohom, tým radšej sa nám dáva spoznávať.“

„Ak by sme mali rozprávať s niekým veľkým tohto sveta, hľadeli by sme naňho s najväčšou úctou a dávali veľký pozor, aby sme ho neurazili. Ale aby sme sa zapáčili Bohu a neurazili ho v modlitbe, na to vynakladáme málo úsilia.“

Vyslyšané prosby na príhovor Matky Alfonzy Márie

Uzdravenie; Diagnóza: Zápal nohy
Chorý prišiel do nemocnice so zápalom nohy, bolesť bola na dotyk neznesiteľná. Nepomáhal mu nijaký utišujúci prostriedok. Snímok ukázal, že ide tuberkulózu kostí. Lekár sa rozhodol chirurgickým zákrokom pacientovi pomôcť. Pri týchto jeho slovách sa ošetrojúca sestra rozhodla modliť novému k našej uctievanej matke zakladateľke. Ráno na deviaty deň nového – na prvý piatok – chorý prijal Eucharistiu a skonštatoval, že bolesti celkom prestali. Vyliečenie nemožno vysvetliť prirodzeným spôsobom.

Uzdravenie pána T.; Diagnóza: Obojstranný zápal pľúc

Muž prišiel do nemocnice s obojstranným zápalom pľúc a teplotou 40,5 °C. Táto teplota trvala 10 dní napriek nasadenej liečbe. Stav sa beznádejne zhoršil, chorý prijal sviatosť pomazania chorých a vyspovedal sa. Potom nastalo také zhoršenie, že lekár predpokladal len 48 hodín života.

Vtedy sa sestry spolu s chorým začali modliť novému k Matke Alfonze Márii. Chorý mal teplotu 40,3 °C. Na nasledujúci deň mu teplota klesla na 38,3 °C a postupne sa znižovala až na 37,5 °C. Lekár bol veľmi prekvapený a vyjadril sa, že ide bezprostredný zázrak. Bol to nadprirodzený zásah a možno ho to vnímať ako milosť.

Tí, ktorí na príhovor Matky Alfonzy Márie obdržia osobitné milosti, nech to ohlásia na adrese:

*Postulazione M.A.M.
Via del Casale Piombino,14
I-00135 Roma
e-mail: postulazionemam@libero.it*

sestavila Sr. Jozefa

Modlitba za blahorečení Matky Alfonzy Marie

Nebeský Otče,
ty jsi Matce Alfonse Marii již v dětství udělil milost, takže byla proniknuta tajemstvím kříže a v něm odhalila milosrdnou lásku, kterou miluješ všechny lidi.

Z tvého podnětu založila kongregaci, která má sloužit tomu, aby tvou lásku poznali všichni, kdo trpí na duchu a na těle. Skrze Eucharistii jsi jí dal silu spolupracovat na díle vykoupění.

Vzbuď v nás ochotu, abychom se i my nechali proměnit láskou Krista Vykupitele a svým životem o ní vydávali svědectví všem, se kterými se setkáváme.

Na její přímělu vyslyš mou/naši prosbu..., a je-li to Tvá vůle, dej nám milost, abychom Matku Alfonsu Marii mohli co nejdříve ctít jako blahoslavenou. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Svatí ve znojmských kostelích: sv. Terezie z Lisieux

Sochu sv. Terezie v kostele sv. Michala můžeme vidět pod kůrem – při vstupu do kostela hlavním vchodem.

Sv. Terezie z Lisieux se narodila 2. 1. 1873 v Alenconu v Normandii ve Francii; zemřela 30. 9. 1897 Lisieux ve Francii; svátek 1.10.

Sv. Terezie z Lisieux, vlastním jménem Terezie Martinová a řeholním jménem Terezie od Dítěte Ježíše nebo Terezie Ježíškova, je katolická svěřice, velká postava karmelitánského řádu, panna a mystička. Pius XI. ji v roce 1925 svatořečil a papež Jan Pavel II. ji v roce 1997 v apoštolském listě Divini Amoris Scientia prohlásil za učitelku církve.

Terezie se narodila jako poslední z pěti dětí manželů Martinových v Alenconu. Měla 4 sestry: Marii, Pavlínku, Celinku a Leonku. Při křtu jí byla kmotrou její sestra, tehdy třináctiletá Marie. Od dětství toužila jít stejnou cestou jako její starší sestry – stát se řeholnicí. Po smrti matky se celá rodina přestěhovala do Lisieux.

V patnácti letech byla Terezie Martinová zcela výjimečným způsobem přijata do řádu karmelitek. Musel o tom vědět i tehdejší papež Lev XIII. a Terezie musela mít povolení diecézního biskupa.

Karmelitky v Lisieux ji měly za pyšnou a domýšlivou, protože jí příliš nerozumely, vše doplňovalo až chorobné autoritářství představené Karmelu, matky Marie Gonzagy. V Karmelu v Lisieux se z Terezie Martinové stává sestra Terezie od Dítěte Ježíše.

Terezie, která navenek působila velice vyrovnaně, trpěla celý život stavy úzkosti. Často ji mučila myšlenka, že ji Bůh opustil. Někdy nabývala přesvědčení, že bude zatracena, ale dokázala se odevzdat Boží lásce.

Život v klášteře karmelitek je tvrdý. Strídá se manuální práce a chórová modlitba a na spánek je vyhrazeno jen 6–7 hodin. Terezie na popud své převorky navíc psala své vzpomínky z dětství, tak vznikl spis dnes známý jako Dějiny duše.

Tereziino křehké zdraví tvrdý život v klášteře nevydrželo. V roce 1896 začíná kašlat krev. O rok později umírá na tuberkulózu. Za svatou byla prohlášena roku 1925.

Citáty:

- Kéž mi dá (Bůh) lásku bez mezí, bez hranic! Chci stůj co stůj získat palmu, ne-li krví, aspoň láskou.

- Mým povoláním je láska! - Před svou smrtí řekla: Vždycky jsem plnila vůli Boží. Doufám proto, že po smrti bude Bůh také plnit má přání. Chci trávit své nebe tím, že budu na zemi neustále pomáhat jiným. Po své smrti sešlu na zemi déšť růží.

- Pro mě je modlitba vzlet srdce, je to prostý pohled k nebi, je to zvolání vděčnosti a lásky ve zkoušce i v radosti. (Autobiografické spisy)

Atributy

Zobrazovaná je především v řeholním oděvu, s křížem a s růžemi, které jsou pro ni hlavním atributem.

Odkaz

V roce 1927 papež Pius XI. prohlásil sv. Terezi z Lisieux za „hlavní patronku misí na celém světě spolu s Františkem Xaverským“,

přestože se od patnácti let věku nevzdála ze své klauzury. V roce 1933 došlo k založení „Oblátů sv. Terezie“, kteří se odevzdali do jejich služeb. P. Martin vydal rozhodující impuls k založení mužské kongregace Misionáři svaté Terezie (1948).

Dne 3. května 1944 (těsně před osvobozením Francie) papež Pius XII. označil Terezi za „druhou patronku Francie, spolu s Janou z Arku“.

Mezi lety 1898-1947 bylo napsáno 865 registrovaných životopisů Terezie z Lisieux. Až v roce 1956 mohl karmelitán P. František od Panny Marie z nařízení Pia XII. vydat její Autobiografické spisy (faksimile) a v roce 1961 bylo publikováno album fotografií Tvář Terezie z Lisieux, které poprvé zjevilo pravou tvář svěřice.

Jan Pavel II. jí v roce 1997 prohlásil stejně jako Kateřinu Sienskou (14. století) a Terezi z Ávily (16. století) za učitelku církve.

<http://zivotopis.osobnosti.cz/terezie-z-lisieux.php>

ZÁVĚR

Od prvního čísla roku 2010 farního zpravodaje jsme se seznamovali v rubrice SVATÍ ZNOJMSKÝCH KOSTELŮ s životopisy světců zobrazených v našich znojmských kostelích. Nebylo výjimkou, že jeden ze světců či světic byl ve více kostelích. Jeho životopis byl však uveden jenom jednou s odkazem na jeho umístění.

Seznamování se s životopisy svatých bylo započato v děkanském kostele sv. Mikuláše a končí v kostele sv. Michala životopisem sv. Terezie z Lisieux v šestém – červnovém čísle letošního ročníku. Životopisy byly vybírány z dostupné české literatury a nebo z internetu.

Děkuji za pozornost!

IJK

Mohu Vám slíbit život věčný

Řád dominikánů založil sv. Dominik Guzman, který se ve 12. století narodil ve Španělsku. První klášter mnišek byl založen v Pruile v jižní Francii r. 1206. Posláním mnišek je modlitba a kontemplativní život, kterým podporují aktivní službu řádu a vyprošují Boží milost všem potřebným. První mnišky v naší zemi působily v Brně od roku 1239, pak i postupně na dalších místech a to až do reformy Josefa II. Po proběhlé reformě neměla Česká dominikánská provincie 150 let kontemplativní větev řádu. K obnovení mnišek kazatelského řádu došlo až během druhé světové války a to nejvíce zásluhou otce Metoděje Habáně, otce Jiřího Maria Veselého a otce Ambrože Svatoše. Komunita klauzurovaných sester se od svého obnovení (30. 4. 1948) několikrát stěhovala, za komunistického režimu byla perzekuována a dána do internačních klášterů. Během svého putování zažívala hodně chudoby, těžkostí a nevyhovujících podmínek k životu. Po pádu komunistické totality nastala svoboda a kláštery se začaly postupně obnovovat. My jsme měli to velké štěstí, že sestry od října roku 1990 žijí v dominikánském klášteře ve Znojmě, což je velkým požehnáním pro celý zdejší kraj. V současné době působí v klášteře deset sester. Jednu z nich, Sr. M. Terezii, jsem požádala o rozhovor.

Sestřičko Terezio, kde jste prožila dětství?

V Praze. Můj tatínek byl úředníkem u ČSD a maminka se vyučila švadlenou. Měla jsem jednoho bratra, který však brzy zemřel, takže jsem byla vychovávána jako „jedináček“. Rodiče byli pokřtěni, ale do kostela pravidelně nechodili. Tatínek někdy zůstal v kostele do půlky mše svaté a pak mě bral do cukrárny nebo na vycházky po Praze. V dětství jsem ráda chodila do Sokola, četla knížky a to všechny, co se mi dostaly do rukou. Můj hrdina byl Athos ze Tří mušketýrů. Ráda jsem také jezdila s rodiči na výlety vlakem a poznávala různé památky naší vlasti. Později se mi hodně líbil tanec, a tak jsem chodila tančovat. Víte, byla jsem taková „holka do světa“.

Dobře jsem se učila, a tak mě rodiče dali po obecné škole na reálné gymnázium a po válce jsem pokračovala na Vysoké

škole politické a sociální. Nebyla to pro mě dobrá volba, jak se později ukázalo. Po politických prověrkách v lednu 1949 jsem byla vyloučená a musela jsem povinně nastoupit do výroby ve fabrice.

Nemrzela Vás ten vyházov?

Ne, ta vysoká škola byl můj omyl. Víte, to se tak někdy stane, ne všim se můžeme chlubit. Bůh měl se mnou jiné plány.

Kdy jste se seznámila s mniškami kazatelského řádu?

O dominikánském řádu jsem nic moc nevěděla, ani jestli vůbec v Praze je, a o řeholním životě jsem nikdy neuvažovala. Jednou jsem šla kolem kostela sv. Jiljí a zastavila jsem se náhodou u vývěsky, která visela na kostele. Byly na ní různé zprávy, ale mě zaujal rozhovor pravděpodobně převorky s kandidátkou během „obláčky“. Převorka kandidátce říkala: „Budete se v klášteře hodně modlit za lidi, kteří hřeší, postit, snášet různá příkoří a utrpení. A pokud zůstanete Kristu celý život věrná, mohu Vám slíbit život věčný“. Ta poslední věta mě hluboce zasáhla a stále se mi vracela, stále zaměstnávala moji mysl. To ostatní mě tolik nezajímalo, ale ta poslední věta, ta ano....

Po nějaké době jsem se rozhodla, že půjdu do kláštera, ale nechtěla jsem žít jako kongregační sestry ve světě, chtěla jsem něco jiného, hlubšího... Nevěděla jsem ale, do kterého kláštera jít, nikoho jsem neznala. Jedna známá dívka mě zavedla k otci Jiřímu M. Veselému – byl to první dominikán, kterého jsem poznala a představte si, bylo to zrovna tam, kde jsem viděla tu vývěsku. Následně jsem se zapsala do Třetího řádu laiků sv. Dominika. Jelikož doba byla nejistá a dominikány v dubnu 1950 vyvezli z Prahy, jela jsem do Litoměřic, kde byly sestry Druhého řádu (klauzurované), abych se u nich zapsala a oni se mnou počítaly, až se doba uklidní.

Co Vás na jejich životě tak zaujalo, že jste se rozhodla vstoupit právě k nim?

No, přece právě ten „život věčný“, který byl slíben za věrnost Kristu! Víte, já tomu opravdu věřila.

Sestry Vás tedy v Litoměřicích přijaly?

V Litoměřicích jsem se v klášteře prvně setkala s otcem Metodějem Habáněm a ten mně vzhledem k nejisté době navrhl okamžité přijetí. Ani věno a výbavu po mně nikdo nepožadoval. No já také nic neměla, tak narychlo.

Mniška Sr. Terezie Brichtová oslavila v letošním roce již 92. narozeniny | foto Marie Lazárková

Jak Vaše rozhodnutí přijali rodiče?

Byla to pro ně „bomba“, nepřáli si to, rozmlouvali mi to, že nemám rozum a jsem nezodpovědná. Rodiče se mnou měli jiné plány. Tatínek chtěl, abych studovala, maminka mě chtěla vidět zase vdanou. Nakonec jim nic jiného nezbylo, tak to asi nějak přijali. Víte, oni byli moc hodní a starostliví, ale já si to vymluvit nedala.

Jelikož jsem pracovala ve fabrice, musela jsem dát výpověď a tady zasáhl zase Pán Bůh – z šesti týdnů mi ji zkrátili jen na dva týdny. Do kláštera mě pak doprovodili rodiče, přestože to pro ně bylo velmi těžké, 16. září 1950 na svátek sv. Ludmily – to byl svátek moji maminky.

Jaké byly Vaše začátky v klášteře?

Přijímala mě matka Kateřina, to byla opravdu svěťce, jak jsem později poznala. Sestry mě hned po příchodu do kláštera oblékly do hábitu, což mě zachránilo, že jsem mohla v klášteře zůstat. Byla jsem už také zapsána na seznamu pro policii jako členka kláštera. Všechny kandidátky totiž, které nebyly oblečeny jako sestry, musely kláštery povinně opustit a odjet domů. Byla jsem pouhý týden nebo deset dní v klášteře v Litoměřicích a už jsem měla narychlo v noci obláčku. Spolu se mnou složily první sliby ještě další dvě sestry. Proti zvyklostem v klášteře jsem si mohla sama vybrat jméno. Zvolila jsem si Marie Terezie, protože se mi moc líbily „Dějiny duše“ od Terezie z Lisieux. Byla jsem tak moc šťastná, že si na to pamatuji až dodnes.

Následně nás komunisti vyvezli autobusem do Bohosudova.

Přibližte nám prosím život v internaci.

Do Bohosudova byly vyvezeny Křížové sestry a sestry dominikánky. My jsme bydlely v malém domku, který nám Křížové sestry podstoupily. Klauzuru jsme zde mohly zachovávat a na mši svatou jsme chodily do poutního kostela. Protože doba byla nejistá, bylo mi povoleno 19. června složit první dočasné sliby za asistence jezuitu P. Ovečky, protože otec Metoděj Habáň byl už s ostatními bratry internován. Je úžasné, jak to Pán Bůh poskládal, jako kdyby o mě stál, o takovou „chudinku“.

Po půl roce sestry mladší 30 let musely nastoupit do továrny na punčochy Elite ve Varnsdorfu. Nás z Druhého řádu bylo šest. Bydlely jsme tam „na soudě“ (byla to původně budova soudu), pracovaly jsme denně 8 hodin v továrně v nezdravém prostředí, a tak jsme postupně všechny sestry onemocněly. Během dalšího půl roku jsme se všechny dostaly do Broumova, kde byl velký soustředovací klášter. Bylo zde asi 400 sester z devíti různých řádů. V Broumově jsme začaly vyrábět parament, což jsou liturgické oděvy a roucha a také se zde pekly hostie. V sobotu odpoledne 27. června sebrali komunisti mě a sestru Michaelu a odvezli nás do Hejnic na severozápadě Čech. Zde jsem pracovala po celé dva roky v žehličně. Hlídkaly nás tady dozorkyně různě přísné, s některými se to ale dalo. Ty, co měly děti, byly trochu lidštější. Jednou jsem nečekaně přišla v poledne do kaple a viděla jsem, jak estébáci montují do zповědnice štěnici k odposlechu. Hned jsem to oznámila sestrám a zповídaly jsme se jinde. Odtud jsem odjela k sestrám zpět do Broumova. Komunisté se snažili oddělit od nás představené a tím zničit řeholní společenství, ale zapomněli, že nad námi bdí Bůh.

Během společné internace jsme se mohly více poznat se sestrami z jiných společenství, vzájemně se povzbuzovat a vzdělávat. Do té doby jsme se tolik neznaly. Já jsem učila zájemkyně latině. Přeložila jsem „Duchovní cvičení se svatou Terezičkou“, které se staly bestsellerem internovaných sester. Tajně jsem také sepišovala kroniku a maskovala jsem to učebnicí a slovníkem španělštiny. Když vstoupil nejhorší estébák znenadání do místnosti, našel mě, jak se učím španělštinu. Takových různých příhod, kdy nás stále Bůh zachraňoval, bylo mnoho. Z Broumova ješ-

tě následovalo stěhování do Oseku u Duchcova (1970) a potom na Moravec (1974), kde jsme žily až do pádu komunismu. Protože jsme tam nemohly zůstat, nabídli nám otcové nový domov v dominikánském klášteře ve Znojmě.

Jakým způsobem jste se zapojovala do života komunity?

Sestry vyšívaly, já jsem u toho dělala pomocné práce, např. jsem napínala látku na rám, doplňovala materiál aj. Vyšívání mi totiž moc nešlo. Taky jsem trochu, když bylo potřeba, překládala pro soukromou potřebu komunity liturgii. Domácích prací bylo pořád dost, takže jsem dělala, co bylo zrovna potřeba. V Broumově jsem pomáhala na zahradě, to se mi moc líbilo. Byla to snad nejlepší práce, co jsem dělala, v přírodě a na čerstvém vzduchu.

Sestřičko Terezie, kolik Vy vlastně umíte jazyků?

V sekundě mě už rodiče posílali na latinu. Nevím, čím to bylo, ale ta mi klouzala do hlavy jak po másle. Franštinu jsem měla na reálném gymnáziu a pak bylo výborné, že mě tatínek posílal do kurzu, kde nás učily Francouzky. Na angličtinu jsem chodila prvně soukromě a pak jsem ji měla na vysoké škole a také jsem si ji hodně zdokonalila, když jsem brigádně pracovala na anglickém velvyslanectví jako telegrafistka. Španělsky jsem se začala učit z novin a učebnic, později jsem přeložila Jana od Kříže, aby to k něčemu bylo. Italština, ta je podobná španělštině, ta mi moc práce nedala. Němčinu mi nutili už od osmi let, bylo to za války a moje babička byla Němka, tak to šlo nějak samo sebou.

Co Vám přijde nejobtížnější na klauzuru?

Mně osobně nic, беру to jako samozřejmost. Jednou jsem se rozhodla, tak žádné smutky nemám.

Jak jste snášela to stálé stěhování?

Klidně, nemohlo mě rozházet, že jsem tady nebo tam, vše bylo a je podle Boží vůle. Všude byl Bůh s námi. Trvalý domov mám v nebi, tak co na tom, že se tady párkrát přestěhuji a vyspím jinde.

Přijala jste nějaký dlouhodobý úkol modlitby za někoho?

Modlila jsem se za rodiče, za rodiny, na různé úmysly se modlíme v komunitě. Modlitba je můj každodenní život.

Můžete nám přiblížit rozdíly v životě mnišek po Vašem vstupu do kláštera a nyní?

Dříve byla přísnější klauzura. Když jsem nastupovala, neměla jsem žádné představy ani požadavky, všechno jsem přijímala tak, jak to přicházelo. Byla jsem klidná, i když nás komunisti dali do „koncentráku“ a vyslyšeli. Byla to Boží cesta a ta je vždycky správná, tak jsem po ní šla. Víte, když si někdo dopředu vymaluje, jaké to bude, bývá zklamaný, v tom doba nehraje roli. Když to necháme na Pánu Bohu, on ví, co má s námi udělat.

Máte nějakého oblíbeného svěťce?

Ono jich je víc. Tak svoji patronku sv. Terezičku, i když se jí asi moc nepodobám, a samozřejmě také Pannu Marii, to je naše maminka a na tu se s důvěrou spoléhám.

Prožila jste v klášteře 67 let zasvěceného života, za co v něm Pánu Bohu nejvíce děkujete?

Přece za to, že si mě Bůh našel! Takový roz dováděný „pražský kvítko“ (smích). Jsem mu vděčná za všechno v mém životě.

Co byste vzkázala našim čtenářům?

No, co bych já jim mohla říkat. V první řadě být věrní Bohu, on se vždycky postará a spoléhat se na jeho pomoc. Když se nám zdá něco těžké a neúnosné, nevdí, mučedníci vytrpěli víc. Já jsem to pokládala za čest, když jsem mohla něco snášet, myslela jsem si, že si to ani nezasloužím. Víte, rodičům se sousedi smáli, že mají dceru v klášteře zavřenou. Já jsem jim řekla, buďte na to hrdí.

Sestřičko Terezie děkuji Vám za rozhovor, setkání s Vámi mě hodně povzbudilo....

No nevím, jestli Vám to k něčemu bude, vždyť na mé historii není nic tak zvláštního.

ptala se Marie Lazárková

Sestra Marie Terezie Brichtová OP

se narodila 13. 1. 1925 v Praze, první sliby v řádu mnišek dominikánek složila 19. 6. 1951. Vešla ve známost jako překladatelka duchovní literatury z různých jazyků. Pře- vážně překládala pro Karmelitánské nakladatelství. Podílela se také na překladu komentářů Jeruzalémské bible.

iBohoslužby.cz

Internetová aplikace iBohoslužby vám pomůže najít, kam a v kolik na mši svatou v místě vaší dovolené.

HRA POKLADY BRNĚSKÉ DIECESE

U příležitosti 240. výročí založení brněnské diecéze připravilo Diecézní katechetické centrum poznávací hru, která je určena všem bez rozdílu věku a bude probíhat od 1. 6. do 31. 10. 2017. Cílem hry je poznat „poklady“ diecéze – poutní místa, kostely, místa spojená s významnými osobnostmi a další zajímavosti. V diecézi je pro tuto hru vybráno celkem 61 pokladů. Účastníci hry, kteří navštíví minimálně devět „pokladů“ a splní další podmínky, budou zařazeni do slosování. 50 výherců bude pozváno 2. 12. 2017 na Petrov, kde obdrží ceny. Informace, pravidla hry a podrobné poklady na: <http://biskupstvi.cz/poklady2017>.

Vzpomínky na padesátá léta II.

Na místo faráře u sv. Kříže byl v létě roku 1952 jmenován tamní starší kaplan P. Josef Stria. Vzpomínal později na ten den, kdy mu přišel jmenovací dekret. S humorem vyprávěl, že se jim právě ucpal na záchodě odpad, a tak jeho prvním aktem v hodnosti šéfa farnosti bylo zprovoznění tohoto zařízení.

Tvrďá padesátá léta běžela dál... Na jedné straně nevybíravé metody světské moci, jejímž cílem byla postupná likvidace církve, na druhé straně pak pasivní odpor většiny duchovenstva a těch věřících, kteří zůstali věrni. V té době bývaly kostely – převážně na Moravě – ještě plné. Ilustruje to jedna úsměvná epizoda. Budoval se socialismus, a tak se organizovaly časté neplacené pracovní brigády, na které lidé neradi chodili. Jednou takovou akci vyhlásili ve sváteční den, kdy katolíci dali přednost návštěvě bohoslužeb. To rozzlobilo okresního církevního tajemníka, jehož úkolem bylo vykonávat státní dozor nad církvemi, vzal tedy do ruky telefon a zavolal panu faráři Striovi. Vytknul mu, že nezval své ovečky na brigádu, což on považoval za důležitý posláni duchovního. Na to mu otec Josef jen řekl: „Kolik vám jich tam mám poslat? Tisíc, nebo dva?“ Ten se zmohl jen na krátkou odpověď: „Nepřehánějte!“ A bylo po všem.

Pater Josef Stria se zapsal podle mého názoru nesmazatelným písmem do náboženské historie města Znojma. Jeho morální i duchovní velikost, výjimečný intelekt, lidskost a organizační schopnosti si zasluhují trvalé vzpomínky a respekt. Dnes už se toho o něm moc neví. Dovolím si proto napsat o něm pár vět.

Pocházel z Meziříčka u Letovic, kde se narodil roku 1912 a stal se knězem brněnské diecéze. Jako kaplan působil hlavně v Brně-Lišni. Roku 1950 odešel do Znojma do bývalé dominikánské farnosti sv. Kříže, odkud byli v dubnu odvezeni v rámci tzv. „Akce K“ řeholníci. Tam byl po dvouletém

kaplanském zařazení za faráře Ferdinanda Nesrovnala, jehož život skončil pod krutými rukama vyšetřujících estébáků, jmenován farářem. V nelehkých podmínkách padesátých let 20. století vedl jako pastýř neohroženě své stádo přes všechna úskalí, která se neustále stavěla do cesty. Byl výborným kazatelem a těšil se oprávněnému respektu.

Nejen Bohu, ale do značné míry i otcí Striovi, patří dík za to, že se komunistům nepodařilo tak docela ujařmit křesťanského ducha zdejších obyvatel, který měl na Znojmsku trvalou tradici. On v té době neohroženě vedl svou farnost a snažil se navzdory všem překážkám posilovat víru všemi možnými prostředky. Vzpomínám si třeba na krásná velkopáteční večerní putování se svíčkami křížovou cestou na Hradiště. Ani tomuto knězi se však pro jeho pevnost a věrnost církvi nevyhnulo věznění. Když s ním uspořádali proces, před budovou soudu se shromáždili k tichému protestu věřící, které se tam snažili uklidňovat příslušníci bezpečnosti. Ve Znojmě už po propuštění z vězení nadále působit nesměl, a tak ho čekala kaplanská místa v méně exponovaných pozicích, především v Jemnici a Mrákotíně. Od roku 1969 byl jmenován jako důchodce duchovním správcem v malé zapadlé farnosti Třebětice u Dačic. Tam také v roce 1991 zemřela je pochován na místním hřbitůvku.

Mladého P. Josefa Krchňavého povolali v té pohnuté době na vojnu a zařadili ho stejně jako mnoho jiných kněží a dalších mužů, kterým režim nedůvěřoval, k nechtalně známým pracovním oddílům PTP. Později se vrátil do duchovní správy, k níž museli tehdy mít kněží souhlas od státu. Nejdéle pak spravoval farnost ve Žďáře nad Sázavou II -Klášteře.

Co říci na závěr vyprávění vzpomínek na dobu před více než půlstoletím? Především nesmíme připustit, aby se na ni zapomnělo. Hlavně mladá generace se musí

R.D. Josef Stria | archiv farnosti sv. Kříže

dozvědět, co je to totalita v praxi a jak se tehdy často vedlo těm, kteří nezradili víru a zůstali věrni Bohu. Jinak se vydáme nebezpečí, že bychom mohli spadnout do nějaké jiné její formy. Musíme si vážit hrdinů tehdejší doby, modlit se za ně a vyřít do našich srdcí, ale i do kamene jejich jména. Mnozí z nich by v normální době mohli vykonat velké dílo ve prospěch naší společnosti, jenže jim v tom bylo nejen zabráněno, ale místo toho „pozorovali svět zamřížovaným okénkem“, pokud je to nestálo život. Jsem svědkem, jak toto odvážně řekl v té době z kazatelny brněnské katedrály tamní dómský farář P. Josef Navrkal, propuštěný vězeň, člen jedné znojmské rodiny. Jak málo jsme toho na jejich památku udělali! Jsou to hrdinové, kteří se čestně zapsali do naší novodobé historie. I jim vděčíme za to, že dnes máme svobodu, která je ovšem křehká. Zamysleme se nad tím a nebud' me lhotejní.

Jan Kalný

Nevíte kam o prázdninách? Zkuste církevní turistiku

Stránky www.cirkevnuturistika.cz vás provedou všemi kouty České republiky, představí vám poutní místa a nabídnou pohostinná ubytování. Více než 300 poutních míst představuje svoji historii i současnost, přehled pravidelných bohoslužeb a další informace. Kalendář poutí čítá na 200 poutních slavností, v nabídce najdete také několik desítek duchovních cvičení a akcí pořádaných na poutních místech.

Hledáte-li ubytování, vyberete si z nabídky církevních objektů, mezi něž patří

kláštery, poutní domy, či fary, které již neslouží k bydlení faráře.

Nově jsou také webové stránky dostupné pro uživatele všech mobilních zařízení a nabízejí rychlé vyhledávání podle zvolených kategorií.

Nyní vám neunikne žádná poutní slavnost či zajímavý program, který na poutních místech probíhá. Můžete poutě vyhledávat podle místa konání, termínu nebo také podle zaměření, např. poutě pro rodiny, mládež, zdravotníky, atd.

Volný čas a odpočinek můžete využít návštěvou kostelních věží, muzeí, krypt a dalších zajímavých míst spojených s církevní tematikou. Moderní aplikace Vám nabídne nejbližší zajímavosti ve vašem okolí a můžete se také vydat po některé z tradičních poutních tras, které jsou zpracovány.

Zaregistrujte se na stránky církevní turistiky, ohodnoťte místa, která jste navštívili a na vlastním profilu si sestavte svůj jedinečný plán dovolené.

Příběh o Kristu na Hudebním festivalu ve Znojmě

Znojmo a okolí již potřinácté rozezní klasická a duchovní hudba na Hudebním festivalu Znojmo, který se letos koná 6.–23. července. Pojítkem koncertů letošního ročníku je 500. výročí vystoupení Martina Luthera, otce reformního hnutí v Evropě. Akce festivalu se nesou v duchu stýkání a potýkání protestantské a katolické hudby.

Festival navštívuje různá místa Znojmského regionu. Nezřídka vystupují umělci venku, na jedinečných nádvořích historických domů a zámků v okolí Znojma. Program se také odehrává v několika kostelích.

Duchovní dílo ve světové premiéře

Zlatým hřebem nabitého programu bude světová premiéra duchovního díla ušitá na míru znojmskému kostelu sv. Michala. Představení Příběh o Kristu vzniklo na míru znojmskému hudebnímu festivalu. Scénická stagiona z vybraných děl Heinricha Schütze (1585–1672) odkazuje k ranému německému baroku. Autenticky – na dobové nástroje – provedená hudba společně s moderním režijním pojetím a velmi působivou

scénografií vypráví příběh o zrození a smrti Ježíše Krista. Vrcholné dílo, které zakončí program celého festivalu, se v německém originále s českými titulky odehraje celkem třikrát (20., 22. a 23.7.).

Patron festivalu v kostele sv. Mikuláše

Houslista Pavel Šporcl vystoupí na letošním ročníku festivalu dvakrát. Poprvé festival zahájí se svým koncertem v doprovodu Janáčkova komorního orchestru a podruhé na sólovém recitálu představí dlouholetý patron festivalu jeden ze svých nejpůsobivějších programů, během něhož zazní na jednom pódiu díla protestantských a katolických autorů. Chrámový koncert houslového mága Pavla Šporcla budou moci návštěvníci tentokrát zažít v romantické záři světla, která umocní duchovní atmosféru koncertu v kostele sv. Mikuláše ve Znojmě (15.7.).

Tipy z programu:

AKAMUS napříč barokní Evropou: Přední evropský barokní orchestr Akademie für Alte Musik Berlin přijede do Znojma s mimořádným repertoárem, který nabídne cestu napříč Evropou 18. století s důrazem na

nejznámější a nejlivnější skladatele z období evropského baroka. Koncert se koná v kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Louce (13.7.).

Tour de Varhany: Uznávaný varhaník Martin Jakubíček a jeho varhanický maraton, během kterého v jednom dnu procestuje se svými posluchači tři kostely Znojemska. Můžete s festivalovým autobusem navštívit všechny tři svatostánky, nebo si vybrat jednotlivé koncerty a přijít přímo na místo. Varhaník navštíví kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Louce, kostel sv. Jiljí v Jaroslavicích a kostel Nanebevzetí Panny Marie v Hevlíně (9.7.).

Cappella Mariana: Komorní vokální ansámbl rozezní za doprovodu gotické harfy dolní kapli sv. Václava. Umělci do Znojma zavítají s tematickým programem smrti a věčnosti na sklonku středověku. Během večerního programu Ó sladká smrti, který předjímá období reformace a je úvodem do celospolečenských změn 15. století, zazní v poučené interpretaci vokální díla středověkých autorů (18.7.).

FA^{rní} hŘIŠTĚ

Milí fařišťáci!
Níže jsme pro Vás připravili několik hádanek. Napovíme pouze tolik, že rámeček kolem hádanek není jen tak. Navíc tento měsíc máme tradiční akci Noc... ??? No přece kostelů :-)) Duch svatý ať Vás provází svými dary při hledání správných odpovědí nejen u luštění těchto hádanek.

Neznalý si neví rady,
zda se barvím od nálady.
Však se za mě ledacos schová,
pupík i liturgická doba.

**Jsem to já a zase nejsem,
to stává se mi, když jsem s knězem.
I jiní se mnou slavit chodí,
ač dobré jsem, všeho moc škodí.**

Je jak polovina měsíce,
může tím být i slepice.
S Novákem či Dukou,
potřese si rukou.

Někdo málo, jiný více,
ten prostor zná, v něm otočí se.
Ring ukončených zápasů,
v něm tiše bojuj za spásu.

Čím víc jdu vidět,
tím víc se ztrácím,
slepým chodcům
cestu vracím.

**Už zase cinká,
zase funí!
Letos snad
ještě víc než loni.
Omamná jak lilie,
ty slabší potem zalije.**

Vaši PaKLíci

Výročí

23. června oslaví **R.D. Pavel Kopecký** (toho času farář v Čebíně) 65. narozeniny. Otec Pavel působil ve Znojmě v letech 1983-84 jako kaplan u Sv. Kříže a v letech 1988-93 jako správce farnosti sv. Mikuláše.

Před 30 roky (28.6.) byl na kněze vysvěcen **R.D. Stanislav Tvarůžek**. Narodil se v roce 1953. V letech 1987-88 působil jako kaplan u Sv. Kříže. Od roku 2012 je farářem ve farnosti Chlum u Třebíče.

P. Marian Husek OPraem. si 29. června připomene 25. výročí kněžského svěcení. Narodil se v roce 1966 ve Zlíně. Od roku 1989 je členem řádu premonstrátů. Ve Znojmě Louce působí jako farář od roku 2003.

Před 10 roky (29.6.) byl na kněze vysvěcen **P. Josef Kučera OPraem.** který v letech 2007-9 působil jako kaplan v loucké farnosti.

Před 15 roky (29.6.) byl na kněze vysvěcen **R.D. Pavel Sobotka**. Po vysvěcení působil jako kaplan a farář v Příměticích. Od roku 2015 je farářem v Hrádku a správcem dalších farností ve znojmském pohraničí.

Před 45 roky (1.7.) přijali kněžské svěcení **P. MUDr. Otto Opálka CM** a **P. Křištof František Hoffmann**. Otec Opálka se narodil v roce 1915. Po absolvování lékařské fakulty (1945) působil jako lékař. V letech 1960-68 byl nespravedlivě vězněn. Po propuštění z vězení vstoupil v 53 letech do kněžského semináře a stal se členem řádu Lazaritů. Od roku 1973 až do své smrti (1988) spravoval farnosti Mašovice, Hradiště a Citonice. Tento výjimečný kněz odpočívá na hřbitově na Hradišti. Ve zralém věku byl na kněze vysvěcen také otec Hoffmann pocházející ze znojmské farnosti sv. Kříže, kde 9.7. 1972 slavil svoji primici.

Před 80 roky (4.7.) byli na kněze vysvěceni **P. Jaroslav Frk OP** a **P. Jakub Zemek OP**. Otec Jaroslav se narodil v roce 1912 v Třebíčicích u Vlašimi, 1932 složil řeholní sliby. Od roku 1947 působil jako farář u sv. Kříže ve Znojmě. V roce 1950 byl internován v Želivě, po propuštění pracoval jako účetní. V roce 1968 nastoupil znovu jako farář při kostele sv. Kříže, kde působil až do roku 1979. Zemřel v roce 1980 na Moravci a je pohřben v dominikánské hrobce na znojmském hřbitově. P. Jakub Zemek se narodil v roce 1914. Za války pomáhal odbojářům a podílel se na ukrývání manželky generála Svobody. V roce 1946 byl zvolen převorem dominikánského kláštera ve Znojmě. 28. června 1948 byl zatčen a jako první z kněží byl pro svůj nekompromisní postoj ke komunistickým nabídkám ke kolaboraci a za odhalování podvodných machinací během voleb na Znojmsku odsouzen k 18 letům vězení. Po 12 letech tvrdého věznění byl propuštěn na amnestii a pracoval v civilním zaměstnání

v Brně. Od roku 1968 mohl vypomáhat v brněnských kostelích. Zemřel v roce 1989 a je pohřben ve svém rodišti ve Vlčnově.

5. července uplyne 70 let od kněžského svěcení **R.D. Františka Kubaše**, dlouholetého správce loucké farnosti. Narodil se v roce 1921 v Popelíně. Po kněžském svěcení působil v Blansku a Ústí nad Labem. V 50. letech byl stíhán a neprávem 7 let vězněn, poté celkem 17 let bez státního souhlasu k výkonu kněžské služby. Od roku 1973 působil jako farář ve Znojmě-Louce a excurendo administrátor v Dyji a Konicích. Zemřel 26.9. 1993 v Louce a je pohřben na městském hřbitově ve Znojmě.

Před 120 roky (18.7.1897) byl ve Štýrském Hradci vysvěcen na kněze **P. Řehoř Kaplan OP**. Narodil se v roce 1872 v Lysé nad Labem, řádové sliby složil 1893 v Olomouci. Studoval ve Štýrském Hradci a ve Vídni. Většinu svého kněžského působení pracoval u sv. Kříže ve Znojmě. Působil zde jako katecheta, kaplan, farář, podpřevor i převor. O jeho lásce ke znojmskému klášteru svědčí jeho historická studie, kterou vydal knižně pod názvem *Paměti dominikánského kláštera ve Znojmě*. Je pohřben v řádové hrobce na znojmském hřbitově.

22. července uplyne 195 let od narození **P. Řehoře Jana Mendela OSA**, považovaného za zakladatele genetiky. Narodil se v roce 1822 v Hynčicích ve Slezsku. 1843 vstoupil do augustiniánského řádu. V letech 1849-50 působil jako suplent na znojmském gymnasiu. V roce 1868 se stal opatem na Starém Brně. Zemřel v roce 1884 v Brně.

12. srpna uplyne 335 let od smrti hrdinného obránce města Brna **Jana Ludvíka Raduita de Suches**. V roce 1680 nechal vystavět zděný kostelík v Hlubokých Mašůvkách, do něhož věnoval sošku P. Marie de Foy, která je zde dodnes uctívána. Pohřben je za hlavním oltářem kostela sv. Jakuba v Brně.

Na 15. srpna připadne 760. výročí úmrtí sv. **Hyacinta (Jacka) Odrowaze**, který je považován za duchovního otce znojmského dominikánského kláštera. Narodil se v polském Slezsku. V roce 1220 se v Římě setkal se sv. Dominikem a vstoupil do řádu kazatelů, který později rozšiřoval v zaalpských zemích. Během své misie na Moravu podle legendy navštívil i Znojmo a dal tak impuls ke vzniku zdejšího kláštera. Obvykle je zobrazován s monstrancí a velkou sochou P. Marie, kterou měl zachránit z hořícího kostela.

Před 30 roky (22.8.) byl na kněze vysvěcen **P. Tomáš Pospíšil OP**, který v letech 2002-8 působil jako kaplan u sv. Kříže ve Znojmě.

**Živým oslavencům vše nejlepší!
Zemřelí ať odpočívají v pokoji!**

Vzpomínka na otce Ambrože M. Svatoše OP

„Znojmo, Znojmo, žehnám ti dvojmo!“ Otec Ambrož s ostatky sv. Zdislavy.

Dne 12. července uplyne deset let od úmrtí otce Ambrože, který byl dlouholetý provinciál dominikánů v těžkých dobách komunistické totality. Do Znojma přišel spolu s námi z charitního domova na Moravci a spolu s dalšími bratřími zde obnovovali po politických změnách v r. 1989 dominikánský řeholní život.

Ačkoli tedy ve znojmském klášteře prožíval až samý závěr svého dlouhého života, zanechal zde ve všech srdcích hlubokou stopu, zvláště jako zpovědník a duchovní vůdce. Jeho velikou láskou byla liturgie, kterou rád slavil v celé její bohatosti jako skutečnou předchuť liturgie nebeské. Odráželo to i jeho vřelý vztah ke svatým, zvláště ke svatým Kazatelského Řádu, a mezi nimi na prvním místě ke svaté paní Zdislavě, dominikánské terciářce, vzorné manželce a matce rodiny. Tato světice byla „hvězdou“ jeho života, a on jí k její kanonizaci mocně přispěl. To byl, můžeme říci, triumf jeho života, výsledek jeho mnohaletého úsilí. Jeho zájem o Zdislavu znamenal zájem o každou rodinu, které svěřoval pod její mocnou ochranu - „Zdislavo pomáhej, pomáhej...“.

Znojmo hluboce miloval a každý den městu žehnal s jejími ostatky.

Věříme, že nás jeho přímluva neopouští ani dnes, kdy se už jistě s paní Zdislavou, v blízkosti jejíhož hrobu v Jablonném v Podještědí je pohřben, a s tolika jinými raduje z plné krásy liturgie svatých v Nebi.

S vděčností na něho vzpomínají mnišky dominikánky a znojmské farnosti

Stalo se – krátce

Postní almužna 2017

Drazí farníci, v tomto čísle Farního zpravodaje Vám přinášíme výsledky Postní almužny 2017 za jednotlivé farnosti. Celkový výtěžek Postní almužny činí **188 432,- Kč** a 4,58 Eur. Výtěžek Postní almužny použije znojmská Charita na léčbu vážně nemocných a umírajících dětí na Ukrajině. Jménem znojmské Charity i jménem rodin nemocných dětí na Ukrajině Vám srdečně děkujeme za Vaši obětavou pomoc a postní sebezápor. Veliké Pán Bůh zaplatí!!

Mgr. Ludvík Mihola (Charita Znojmo)

Farnost/Obec	kusů	částka Kč
Běhařovice	17	18 707
Dyjákovičky	10	6 541
Dobřínsko	6	3 417
FATYM Přímětice	45	15 070
FATYM Vranov nad Dyjí + Ctidružice	84	22 919
Hluboké Mašůvky	6	1 421
Horní Dubňany	3	1 905
Horní Dunajovice	7	2 342
Horní Kounice	5	2 179
Hostěradice + Trstěnice	105	24 103
Hrádek, Dyjákovice, Valtrovice, Jaroslavice, Slup, Strachotice	1	10 100
Jiřice u Miroslavi	3	1 438
Jevišovice	2	550
Loděnice + Medlov	4	1 532
Kadov	6	4 181
Miroslav	13	3 498
Mor. Krumlov	43	9 008
Oleksovice	1	3 696
Olbramovice	10	3 193
Pavlice + Grešlové Mýto + Hostim	2	3 565
Petrovice	12	3 212
Plaveč	5	900
Rybníky	17	6 592
Troskotovice	4	474
Únanov	20	4 417
Vémyslice	13	6 056
Znojmo - Louka, sv. Václav	4	635
Znojmo - Nalezení sv. Kříže	25	6 838
Znojmo - sv. Mikuláš	50	13 085
Žerotice	7	1 858
Ostatní	1	5 000
celkem	531	188.432

Setkání maminek znojmského děkanátu

V předvečer svátku Božího milosrdenství jsme v přímětickém kostele sv. Markéty zažily nádhernou

atmosféru modlitebního setkání. Sešly se zde maminky našeho děkanátu, aby se společně s koordinátorkami z brněnského centra s paní Oldřískou a s paní Martinou modlily za své děti.

Modlitby matek byly založeny v roce 1995 v Anglii a od té doby se rozšířily do více jak 120 zemí celého světa. Podstatou hnutí Modliteb matek je odevzdání sebe, manžela, dětí, kmotřenců, ale i kněží s důvěrou do Ježíšových rukou. K založení modlitební skupinky stačí už dvě maminky, které se scházejí jednou týdně a modlí se podle brožurky stejné modlitby sjednoceny s ostatními matkami celého světa. Je to hluboká modlitba chval, díky a odevzdání s důvěrou, že Bůh miluje naše děti víc než my.

V tomto duchu se scházíme každé úterý v 18 hodin v přímětické hřbitovní kapli a rádi vás v tomto společenství uvítáme. Sjednoceny v modlitbě ochráníme naše děti. Díky Bohu, otci Markovi a všem maminkám, které přišly na naše „velké“ setkání i za všechny skupinky Modliteb matek.

Petra Straková

Setkání ministrantů

Dne 6.5.2017 se vydal o. Martin s mládežníky a ministranty do Olomouce. Vyjžděli jsme v 600 od fary sv. Kříže ve Znojme. Cesta do Olomouce trvala bezmála 2 hodiny. Cestou jsme si povídali a také jsme se pomodlili desátek růžence. Přijeli jsme do Olomouce, zaparkovali a vyrazili k semináři. Cestou jsme šli okolo morového sloupu zasvěceného Nejsvětější trojici, u semináře jsme si udělali společnou fotku a šli jsme dovnitř. Uvnitř čekali bohoslovci, kteří nás rozdělili do čtyř kategorií. Každá kategorie byla na jednom patře a měla svou barvu: 6-9let červená, 10-12let zelená, 13-15let modrá a 15+.

Vyšli jsme každý do svého patra, kde jsme byli rozděleni do týmů. V každém týmu bylo asi 15 členů. Po rozdělení si nás naši vedoucí odvedli do přidělených místností, kde nás seznámili s programem a s významem názvu našeho týmu. Téma programu byly dary Ducha Svatého. Přitom jsme se navzájem představili. Následně jsme se přesunuli do kostela Panny Marie Sněžné, kde byla mše svatá sloužená otcem biskupem Vojtěchem Cikrlem. Kázání bylo zaměřeno na ministrování. Po mši jsme šli plnit úkoly na stanovištích, které byly zaměřeny na jednotlivé dary Ducha Svatého (např. na stanovišti paměti jsme hledali citáty z bible, na stanovišti rozumu jsme měli zjistit, jak se za tři roky dostat z ostrova [odpověď byla jen jedna – počkat, až jezero zamrzne, a poté přejít]). Po splnění všech úkolů jsme se odebrali na oběd, kde jsme dostali klobásu s chlebem

nebo guláš. Po obědě nás náš vedoucí provedl seminářem. Prohlídka byla hezká, ale všichni jsme se těšili na vyhlášení výsledků, které probíhalo na dvoře semináře. Vyhlášení jsme se dočkali a po něm jsme vyšli ven na zmrzlinu. Byla to osvěžující a sladká tečka skvěle prožitého dne.

Tadeáš Šalomon

Koncert pro Míšu Pelána

Ve středu 17. května 2017 se na zimním stadionu ve Znojme od 18 hod. uskutečnil koncert, jehož výtěžek pomůže Míšovi Pelánovi, který trpí svalovou dystrofií. Tento koncert byl velkou oslavou jeho šestých narozenin, které má právě v tento den. Všem návštěvníkům, kteří přišli a tím pomohli, zahráli a zazpívali No Name, Tomáš Klus, Čechomor a Ivan Mládek s banjo bandem. Píseň pro Míšu zazpíval sám autor Luděk Minka s dětským sborem. Čistý výtěžek z koncertu je **345 053 Kč** včetně pokladničky, do které se během koncertu vysbíralo 10 803 Kč. Celkem se prodalo 1337 ks vstupenek a na **sbírkovém účtu** je tedy celkem **658 334 Kč**. Děkujeme všem za to, že podpořili dobrou věc.

Veronika Brandejs (Charita Znojmo)

Pěší pouť ke Třem Dubům

O státním svátku 8. 5. 2017 se konala tradiční pouť ze Znojma do rakouského Maria Dreieichen. Posilněno modlitbou v Mikulášském kostele vyrazilo několik desítek poutníků. První větší zastávka byla v Retzu, kde byla možnost občerstvení zmrzlinou. Někteří poutníci se zde odpojili a spěchali za svými povinnostmi, ostatní pokračovali v cestě. Počasí se vydařilo. Zhruba v půlce cesty v rakouském Pulkau byla velká pauza, kde jsme načerpali síly, abychom došli k cíli. Cestou jsme se modlili a navštěvovali různé kostely a kapličky. Závěrečný úsek cesty byl téměř nekonečný, ale dorazili jsme. Odměnou nám měla být mše svatá, která se ale nakonec nekonalá z důvodu zkoušky sboru v kostele. Na místě jsme se tedy pomodlili a potom jsme vyrazili domů (samozřejmě už ne pěšky). Na této pouti jsem hodně načerpala a určitě bych putovala znovu.

Marie Ochmanová

Poděkování

Děkuji P. Jindřichovi za přídavek 11. mše sv. v kostele sv. Mikuláše 13. května, v den 100. výročí zjevení P. Marie ve Fatimě. Protože jsem byla pokřtěna 13.5.1937, měla jsem možnost při této mši sv. spolu s příbuznými i ve farním společenství poděkovat za 80 let svého křtu.

Anna Liebigová

Kalendář – červen, červenec a srpen 2017

4.6. Ne	BOŽÍ HOD SVATODUŠNÍ – sbírka na Charitu, svátostné požehnání ve 14 h u sv. Kříže; 1. svatě přijímání v Louce při mši sv. v 8 h	12.7. St	oslava 340 let od posvěcení kostela Nalezení sv. Kříže – mše sv. v 18 u sv. Kříže
	FARNÍ DEN pro znojemské farnosti od 14.30 h v prostorách kláštera a fary u sv. Kříže na Dolní České	16.7. Ne	pout' ke sv. Markétě v Příměticích v 9 h měsíční modlitba za víru v příhraničí v 15 h v popické kapli, pěší odcházejí ve 14 h z Kraví hory
	TRADIČNÍ DĚTSKÝ DEN na faře v Louce od 15 h – zábavný program i občerstvení pro děti i s jejich doprovodem	18.7.	koncert Evangelické církve v 19 h ve Svatováclavské kapli
8.6. Čt	setkání seniorů (KLAS) v 9 h na faře u sv. Kříže – přednáška Pěší pout' do Svaté země (P. Badošek)	22.7.	věčné sliby řehol. sestry Kláry Jurákové v 10 h v Břežanech
9.6. Pá	NOC KOSTELŮ – program nejen pro děti ve znojemských kostelích, tentokrát na téma: PO STOPÁCH KOSTELNÍCH TÓNŮ (18 – 22 h), program na www.nockostelu.cz	23.7. Ne	poutní mše sv. v kapli sv. Eliáše na Hradišti v 10.30 h pout' u sv. Jakuba v Konicích v 15 h, po mši sv. přátelské posezení s občerstvením
10.6. So	poutní mše sv. ke cti Nejsv. Trojice v 16 h v kostelíku v Oblekovicích-Bohumilicích 1. sv. zpověď dětí v 16.30 h u sv. Mikuláše	29.7. So	mše sv. při 150. výročí smrti zakladatelky Kongregace sestry Nejsv. Spasitele v 18 h u sv. Kříže (poté film o jejím životě)
11.6. Ne	1. sv. přijímání u sv. Mikuláše v 9 h pout' u sv. Antonína na Hradišti: v 15.30 růženec, v 16 h mše sv.	2.8. St	slavnost PORCIUNKULE v kostele sv. Jana Křtitele - mše sv. v 8 a 18 h, celý den adorace, sv. zpověď 7 - 12 h a 15 - 18 h, (u sv. Kříže mše sv. nebude)
12.- 13.6.	kostel sv. Antonína na Hradišti: v 18 h růženec, v 18.30 h mše sv.	4.8. Pá	první pátek, u sv. Kříže od 15 h adorace a sv. zpověď, mše sv. v 17 h
15.6. Čt	slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ – mše sv.: v Louce v 18 h, s průvodem v 18 h u sv. Kříže a v 18 h v Příměticích	5.8. So	měsíční pout' v Hl. Mašůvkách v 18 h, autobus ze Znojma v 17 h
16.6. Pá	mše sv. pro děti s programem na závěr školního roku v 17 h u sv. Kříže	6.8. Ne	mše sv. na Novém Hrádku u Lukova v 18 h; (parkování nejbliže u lesa při cestě od bunkru mezi Podmolím a Lukovem)
18.6. Ne	oslava Božího Těla s průvodem v 9 h u sv. Mikuláše mše sv. v Popické kapli v 15 h s průvodem Boží Těla do farního kostela	13.8. Ne	poutní mše sv. v kapli sv. Hippolyta na Hradišti v 10.30 h poutní mše sv. na hradě Bítově v 11 h měsíční modlitba v popické kapli v 15 h, pěší půjdou z Kraví hory ve 14 h
22.6. Čt	setkání seniorů (KLAS) sraz v 9 h u fary u sv. Kříže – Cvičení pro seniory a ukázka správného používání trekingových holí	15.8. Út	slavnost NANEBEVZETÍ P. MARIE, poutní mše sv. v Louce v 18 h., mše sv. u sv. Jana Kř. v 8 h, u sv. Kříže v 18 h
24.6. So	svěcení jáhnů a nového kněze v 9 h v Brně na Petrově (trvalý jáhen Ing. Radovan Jiřík původem ze Znojma)	19.- 20.8.	tradiční výstava jiřin a mečků v Louce
28.6. St	modlitební setkání s rakouskými věřícími u Svatého Kame- ne za Hnanicemi (Hl. Stein) v 19 h, autobus nepojede	20.8. Ne	oslava 340 let od posvěcení kostela sv. Michala mše sv. v 18 h u sv. Michala
29.6. Čt	oslava 240. výročí založení Brněnské diecése – mše sv. v Brně na Petrově v 9.30 h (Mons. Vojtěch Cikrle), v 11 h vypuštění 240 balónků, v 17.30 h mše sv. (Mons. Jan Graubner)	26.8. So	závěrečná poutní mše sv. na Velehradě v 11.30 h, autobus nepojede
1.7. So	hlavní pout' v Hl. Mašůvkách , mše sv. v 18 h (o. biskup Pavel Konzbul), průvod na Kalvárii, autobus ze Znojma v 17 h (ve- černí mše sv. u sv. Kříže nebude)	2.9. So	14. diecésní POUŤ RODIN ve Žďaru nad Sázavou
2.7. Ne	HLAVNÍ POUŤ V HL. MAŠŮVKÁCH: mše sv. v 6 h (P. Stanislav Váša), v 7.30 h (P. Jindřich Bartoš), v 9 h (P. Jaroslav Rašovský – Brno), v 10.30 h (P. Pavel Lazárek – Bílovice n. Svitavou), koncert pro poutníky ve 12 h (skupina „MOSTY“), Křížová cesta na Kalvárii ve 13 h, svátostné požehnání ve 14 h poutní mše sv. ke cti sv. Cyrila a Metoděje v 10 h, v Havranicích (v Šatově, Hnanicích ani Konicích mše sv. nebude)	3.9. Ne	tradiční požehnání aktovek školákům na začátku školního roku při mši sv. v 8 h v Louce
5.7. St	slavnost SV. CYRILA A METODĚJE , mše sv. v 8 a 18 h u sv. Kříže, v 9 h u sv. Mikuláše mše sv. s promluvou nového trvalého jáhna Ing. Radovana Jiříka, Ph.D., znojemského rodáka		CYKLOPOUŤ DO MARIAZELL od 19. do 22.7. (tam i zpět asi 360 km), zájemci hlase se u P. Jindřicha Čouпка (tel. 731 402 652)
5.-9.7.	CHARISMATICKÁ KONFERENCE na Výstavišti v Brně (http://konference.cho.cz)		MINISTRANTSKÝ TÁBOR pro všechny kluky bude letos 23.-29.7., přihlášky do konce června na tel.: 603 821 523 nebo na e-mail: mikulas.masek@gmail.com
6.7. Čt	mše sv. u pramene řeky Dyje v 10 h - Panenská Rozsíčka u Třeště		Celostátní SETKÁNÍ KŘESŤANSKÉ MLÁDEŽE V OLOMOUCI 15.- 20.8.2017
7.7. Pá	první pátek – od 15 h adorace a sv. zpověď u sv. Kříže, mše sv. v 17 h		XVII. PĚŠÍ POUŤ ZE ZNOJMA NA VELEHRAD od 22. do 26.8.2017

**Prázdniny plná na radostné setkání s druhými lidmi
a s Bohem Vám přeje redakce**

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 6/2017 vyšlo 02/06/2017 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kuchařovice.